

ת"פ 36333/01/20 - מדינת ישראל נגד כראם אבו מדיעם - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

28 פברואר 2021

ת"פ 36333-01-20 מדינת ישראל נ' אבו מדיעם

בפני כב' הסגנית נשיא נגה שמואלי-מאיר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב - נוכח

נגד

כראם אבו מדיעם - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד בקרי אלפוכארי - נוכח

:

אני מצהיר כי אין לי רישיון נהיגה להפקדה, שכן הרישיון שלי

מופקד במשרד הרישוי ואני בפסילה.

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 09.01.2020 בשעה 13:30 בכביש 3, הסיע הנאשם ברכב מסוג פולקסווגן טרנספורט, לכיוון מחסום תרקומיא, מספר נוסעים ובהם את אחמד בריוש, שהינו תושב הרשות הפלסטינית אשר שהה בישראל ללא אישור שהייה כדין.
2. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו, הורשע בעבירה של **הסעת שוהה בלתי חוקי**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").
3. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אולם לבקשת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן, תוך שהמאשימה הצהירה כי היא אינה מחויבת לאמץ את המלצותיו.
4. בעניינו של הנאשם הוגש **תסקיר מאת שירות המבחן**, ובסופו המלצה **לענישה שיקומית חינוכית** בדמות צו של"צ, מאסר מותנה והתחייבות. בגוף התסקיר, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים

5. המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חודש ועד ל-6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בתוך המתחם עמדה המאשימה על גילו של הנאשם, עברו הפלילי ועל האמור בתסקיר שירות המבחן. לאור כל אלה, טענה המאשימה כי עניינו של הנאשם אינו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, ועתרה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, קרי עונש הנע בין חודש לחודשיים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וענישה נלוות הכוללת מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ומותנית וקנס משמעותי.

6. מנגד, בא כוח הנאשם מטעמיו שלו לא הפנה למתחם העונש הראוי, אלא טען שנסיבות ביצוע העבירה אינן מצויות ברף חומרה גבוה, שכן המדובר בהסעת שווה בלתי חוקי אחד בלבד. כמו כן, הסנגור הפנה להודאת הנאשם וללקיחת האחריות מצדו, לגילו, לעברו הפלילי הבלתי מכביד, ולתסקיר החיובי שהתקבל בעניינו. לאור כל אלה, עתר הסנגור לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן לעניין העונש.
7. ויוער כי שני הצדדים נמנעו מלהפנות את בית המשפט לפסיקה רלוונטית התומכת בעמדתם.
8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הצטער על מעשיו, וסיפר כי הוא נשוי ואב לארבעה ילדים, וכי רעייתו נמצאת בהריון. בסופו של יום, הלה ביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש ויאמץ את הענישה המומלצת על ידי שירות המבחן.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
10. **הערכים המוגנים שנפגעו** כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע את זהות הבאים בשעריה. כך גם, בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בזכותם של אזרחי המדינה לביטחון, שכן אף אם מעשיו של הנאשם נעדרו מניע בטחוני כזה או אחר, הרי שאין הוא יכול לדעת באופן אפרורי מהי מטרת כניסתו לארץ של אותו שווה בלתי חוקי שהוא הסיע ברכבו (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12.02.2006)).
11. לאור הנסיבות שנלוו לביצוע העבירה, כפי שאלה יפורטו בהמשך, מצאתי כי במקרה הנדון **מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מצויה ברף גבוה באופן מיוחד**.
12. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לקולה, לכך שאין כל אינדיקציה בכתב האישום המתוקן או בתסקיר שירות המבחן, לכך שהנאשם ביצע את העבירה לצורך קבלת תמורה כלשהי עבור הסעת השווה הבלתי חוקי. בהמשך לכך, הבאתי בחשבון כי הנאשם הסיע שווה בלתי חוקי אחד, וכי הנאשם לא הסיע את השווה הבלתי חוקי מתחומי הרשות הפלסטינאית לתוך תחומי המדינה, אלא ההפך, הלה הסיעו לכיוון מחסום תרקומיא. אף שאין להקל ראש בעבירה בה הורשע הנאשם ובמעשיו, ברי, שאין דין הסעת שווה בלתי חוקיים בתוך תחומי המדינה כדין הסעתם מחוץ לגבול פנימה. המקרה האחרון חמור יותר, ולו משום שיש בו סיוע ממשי לשווה הבלתי חוקי לעבור את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין (וראו בעניין זה, רע"פ 29635-01-14 **יצחק אבו אל קיעאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2014); רע"פ (מחוזי מרכז) 51625-06-13 **גמעה נסאסרה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.10.2013)).
13. בנוסף לכל אלה, אין כל אינדיקציה לפיה כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו. בכל הנוגע לנזק הפוטנציאלי, הרי שעמדתי זה מכבר על הסכנות הטמונות בביצוע עבירה ממין זה שבה הורשע הנאשם, וברי כי פוטנציאל הנזק בעבירות מסוג זה הוא רב (סכנה המתעצמת ככל שמספר השווה הבלתי חוקיים המוסעים רב יותר). לצד זאת, יש לציין כי לנאשם לא מיוחסות עבירות נלוות, ואף לא נטען כי הלה נהג בצורה

פרועה או כי ניסה להתחמק מאנשי אכיפת החוק.

14. עוד יש ליתן את הדעת לכך, שמכתב האישום המתוקן לא עולה כי עובר לביצוע העבירה קדם מצדו של הנאשם תכנון כלשהו.

15. **באשר לסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה**, כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם עבר את העבירה על רקע תחושת מחויבות תרבותית ורצון לסייע לקבוצת גברים שהיו לבושים במדי עבודה שביקשו הסעה. לדבריו, ביקש מחברי הקבוצה כי יציגו בפניו תעודות זהות על מנת לוודא כי המדובר בשוהים חוקיים ואכן, חלקם הציגו בפניו תעודות זהות. עם זאת, לגבי השוהה הבלתי חוקי מושא כתב האישום, הנאשם הסתמך על דבריו של האחראי שהיה עם הנוסעים במקום מהם עלה כי המדובר בשוהה חוקי ("נתן לו "מילה של גבר"). ברי, כי אין בדברים אלו כדי לשנות מהמסקנה כי על הנאשם היה מוטל לנצל את הדברים לאשורם בכוחות עצמו ולא להיתלות בדבריו של האחראי על הנוסעים.

16. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון, נודעת לעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים (בדומה לעבירות ההעסקה וההלנה), חומרה יתרה בהשוואה לעבירת הכניסה שלא כדין. כך למשל, ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009) נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים, "**שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמם**" (ראו בעניין זה גם, רע"פ 5198/01 **ח'טיב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(1) 769 (2001), ורע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.12.2014)). בהתאם לתפיסה זו, מצא המחוקק להחמיר בעונשים המושתים על המסיעים ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין מאלו המושתים על השוהים הבלתי חוקיים, והעמידו על שנתיים.

17. ואכן, **סקירת הפסיקה הנוהגת**, מעלה כי במקרים בהם דובר בנאשמים שהורשעו בעבירה אחת של הסעת שוהה בלתי חוקי, **בדרך כלל**, המתחם נע על פני מנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד לעונשי מאסר בפועל, בין אם לריצוי מאחורי סורג וברח ובין אם לריצוי בעבודות שירות. מתחמי הענישה אשר נקבעו בכל מקרה ומקרה, תלויים במידה רבה בשאלות כגון האם הנאשם קיבל תמורה בעד ביצוע העבירה; האם ההסעה הייתה מתחומי שטחי הרשות הפלסטינאית לתוך שטחי המדינה או שמא בתוך תחומי המדינה בלבד; מה מספר השוהים הבלתי חוקיים שהוסעו; והאם לעבירה נלוותה נהיגה מסוכנת. כך גם, מטבע הדברים, העונשים שנגזרו על הנאשמים משתנים ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות שונות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובכללן עברם הפלילי ויתר מאפייניהם האישיים.

18. להלן מספר פסקי דין שיש בהם כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל: רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מדינת ישראל** (09.05.2018); רע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל**, (08.12.2015); רע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל**, (08.01.2014); עפ"ג (מחוזי-ים) 8633-11-19 **קיח'יה נ' מדינת ישראל** (18.02.2020); עפ"ג (מחוזי מרכז) 51700-08-16 **אבו גודה נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה** (פורסם בנבו, 05.03.2017); עפ"ג (מחוזי ת"א) 30559-04-16 **מוהנאד חרוב נגד מדינת ישראל** (04.07.2016); ת"פ (שלום י-ם) 26529-09-17 **מדינת ישראל נ' חאלד אלהווא** (06.11.2019); ת"פ (שלום י-ם) 45200-09-17 **מדינת ישראל נ' רג'דה אבו חמאד** (11.09.2019); ת"פ (שלום רמ') 39792-08-17 **מדינת ישראל נ' עטיה אלטראבין** (02.10.2019); ת"פ (שלום טב') 55696-05-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאהא** (פורסם בנבו, 14.11.2016); ת"פ (שלום ק"ג) 972-05-14 **מדינת ישראל נ' המאם טללקה** (פורסם בנבו, 16.11.2016); ת"פ (שלום טב') 32150-11-15 **מדינת ישראל נגד תאופיק אסעק** (פורסם בנבו, 04.05.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 13956-07-16 **אבו**

הדובה נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה (פורסם בנבו, 13.11.2016).

19. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בשים לב לעקרון המנחה בענישה; **לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם; למדיניות הענישה הנוהגת; ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה;** ובשים לב לכך שהנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי אחד, לא קיבל תמורה כלשהי בעד הסעתו, לא נלוו לעבירה עבירות נוספות, ולכך שההסעה הייתה לתחומי שטחי הרשות הפלסטינאית, מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם ינוע בין מאסר מותנה ברף התחתון, ואילו ברף העליון מצאתי כי עתירת המאשימה ל-6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, הינה סבירה ועל כן אאמצה.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בבוא בית המשפט לגזור עונשו של נאשם, שומה עליו, כמצוות המחוקק בסעיף 40יא לחוק העונשין, להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

21. במסגרת זו נתתי דעתי לכך שמדובר בנאשם צעיר יליד שנת 1996, אשר בעת ביצוע העבירה היה בן 23 בלבד, ואין חולק כי הוא משתייך לקבוצת "**הבגירים צעירים**". ברי, כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (ראו למשל לעניין זה, ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נד(3) 685 (2000)).

22. כמו כן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הלה הביע חרטה על מעשיו, הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו, ולכך שהוא טרם ריצה בעברו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

23. לחומרה, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם (**ת/1**) אשר מונה הרשעה אחת מיום 11.06.2019, בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג (שבוצעה על ידי הנאשם ביום 01.01.2018), בגינה הלה נידון לעונשים בדמות מאסר מותנה והתחייבות. עם זאת, נתתי דעתי לכך שעברו של הנאשם אינו מכביד, ואינו ממין העניין.

24. בנוסף לכך, נתתי דעתי לאמור **בתסקיר שירות המבחן** שהתקבל בעניינו של הנאשם ביום 16.12.2020. וכך, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה, מתייחס באופן אותנטי להתנהגותו, מגנה את מעשיו ומבין כיום את חומרת מעשיו, את הפסול שבהם ואת ההשלכות האפשריות לטווח הארוך כתוצאה מהתנהגותו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי לנאשם עמדות נוקשות בכל הנוגע לתפיסות עולם, נורמות וערכים תרבותיים, עם יכולת מצומצמת לערוך בחינה ושיקול דעת בנוגע לערכים שונים, וכי רגשותיו השליליים באשר להעדר דמות אב מיטיבה בחייו וקשייו להיפתח ולשתף במכשולים באשר למעורבותו הקודמת בתחום האלימות, עלולים להשפיע על התנהלותו בחיים ולהגביר את הסיכון הנשקף הימנו להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. **בסופו של יום, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ממוקד כיום ברצון להתקדם בחייו ולממש את שאיפותיו ולדאוג למשפחתו, וכי ההליך הפלילי המתנהל כנגדו מהווה גורם מרתיע עבורו, וכי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ועובר תהליכי הפנמה והפקת לקחים מהעבירה, ומצליח להתייחס לחלקיו המכשילים.**

25. לאור כל האמור, ונוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ובעל שאיפות לנהל

אורח חיים נורמטיבי גם בעתיד, המליץ השירות להטיל על הנאשם ענישה שיקומית חינוכית (כפי שפורטה בראשית הדברים), אשר יהיה בה גם כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולהסתבך בפלילים.

26. הנה כי כן, ובאיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ומבלי להתעלם מחומרת מעשיו של הנאשם ועברו הפלילי, מצד אחד; ונסיבותיו האישיות של הנאשם ולהמלצותיו של שירות המבחן וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצד שני - מצאתי כי ניתן בזו הפעם להשית על הנאשם ענישה המצויה ברף התחתון של המתחם אשר נקבע על-ידי (מה גם, שאף המאשימה סברה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם).

27. לצד האמור, על מנת שחומרת מעשיו של הנאשם תמצא את ביטוייה בענישה שתושת עליו, מצאתי לחרוג לחומרה מהמלצת שירות המבחן (שכידוע הינה כשמה כן היא - המלצה בלבד), ולהשית על הנאשם מעבר לענישה שהומלצה על ידי השירות עונשים בדמות קנס ופסילה (בפועל ומותנית).

8. לאור כל המקובץ לעיל, גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 120 שעות. שירות המבחן יגיש תכנית לביצוע השל"צ בתוך 14 יום מהיום, לאחר קבלת התכנית, אאשרה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו השל"צ וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.

העתק מגזר הדין יישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל.

ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

ד. קנס בסך 3,500 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך חודשיים מהיום.

לאור הצהרתו של הנאשם כי אין בידו רישיון נהיגה להפקדה, אזי אין צורך כי הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - דיסקים, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 15,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר תשפ"א, 28/02/2021, במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא